

C-153/21. sz. ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2021. március 5.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Tribunal administratif (Luxemburg)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2021. március 1.

Felperesek:

A

B

C (képviselik: a szülei)

Alperes:

Ministre de l'Immigration et de l'Asile

Tribunal administratif du Grand-Duché de Luxembourg**(második tanács)****ÍTÉLET****I. Az alapeljárás tárgya**

- 1 A és B keresetet nyújtott be a ministre de l'Immigration et de l'Asile (bevándorlás- és menekültügyi miniszter, a továbbiakban: miniszter) által 2020. december 8-án elfogadott határozat megsemmisítése iránt, amelyben ez utóbbi elfogadhatatlannak nyilvánította C kiskorú gyermekük nemzetközi védelem iránti kérelmét, és kötelezte őket az ország területének elhagyására.

II. A jogkérdésről

1. A nemzetközi jog és az uniós jog

- 2 Az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) „A gyermek jogai” című 24. cikke a következőképpen rendelkezik:

„[...]”

(2) A hatóságok és a magánintézmények gyermekekkel kapcsolatos tevékenységében a gyermek mindenek fölött álló érdekének kell az elsődleges szempontnak lennie.

[...]”

- 3 A 2011/95/EU irányelv¹ 23. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A tagállamok biztosítják a család egységének fenntarthatóságát.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a nemzetközi védelemben részesülő személy azon családtagjai, akik személyükben nem jogosultak ilyen védelemre, a nemzeti eljárásokkal összhangban igényelhessék a 24-35. cikkben említett ellátásokat, amennyiben mindez összeegyeztethető a családtag személyes jogállásával.

[...]”

- 4 A 2013/32/EU irányelv² 33. cikkének (2) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A tagállamok e cikk értelmében csak akkor minősíthetik elfogadhatatlannak a nemzetközi védelem iránti kérelmet, ha:

a) a kérelmező részére más tagállam már nemzetközi védelmet biztosított; [...]”

- 5 A 604/2013/EU rendelet³ (a továbbiakban: „Dublin III” rendelet) 21. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

¹ A harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésére, az egységes menekült- vagy kiegészítő védelmet biztosító jogállásra, valamint a nyújtott védelem tartalmára vonatkozó szabályokról szóló, 2011. december 13-i európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2011. L 337., 9. o.; helyesbítések: HL 2017. L 167., 58. o.; HL 2019. L 19., 20. o.).

² A nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó közös eljárásokról szóló, 2013. június 26-i európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2013. L 180., 60. o.; helyesbítés: HL 2016. L 198., 50. o.).

³ Egy harmadik országbeli állampolgár vagy egy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam

„Amennyiben az a tagállam, amelyben nemzetközi védelem iránti kérelmet nyújtottak be, úgy véli, hogy egy másik tagállam felelős a kérelem megvizsgálásáért, haladéktalanul, de minden esetben a 20. cikk (2) bekezdése értelmében benyújtott kérelem időpontját követő három hónapon belül megkeresheti e másik tagállamot, hogy vegye át a kérelmezőt.

[...]”.

- 6 Végül a felek az EJEE 3. cikkére és a 2008/115/EK irányelvre⁴ is hivatkoznak.

2. A nemzeti jog

- 7 A loi du 18 décembre 2015 relative à la protection internationale et à la protection temporaire (a nemzetközi védelemről és az ideiglenes védelemről szóló, 2015. december 18-i törvény, 2015. december 28-i Mémorial A255, a továbbiakban: 2015. december 18-i törvény) a következőképpen rendelkezik:

„5. cikk:

A még nem nagykorúsított kiskorúnak joga van ahhoz, hogy szülei vagy más felnőtt családtagja, a felette szülői felügyeletet gyakorló felnőtt személy vagy *ad hoc* ügyintéző útján nemzetközi védelem iránti kérelmet nyújtson be.”

„28. cikk

[...]

(2) Azon eseteken túlmenően, amikor egy kérelmet az (1) bekezdés alapján nem vizsgálják meg, a miniszter – a nemzetközi védelem megadására vonatkozó feltételek teljesülésének ellenőrzése nélkül – elfogadhatatlansági határozatot hozhat az alábbi esetekben:

- a) az Európai Unió más tagállama már nemzetközi védelmet biztosított; [...].”

III. A tényállás és az eljárás előzményei

- 8 A és B, szír állampolgárok 2018. november 16-án Görögországban saját maguk és kiskorú gyermekeik számára nemzetközi védelmet szereztek. 2019. december 17-én saját maguk és gyermekeik számára nemzetközi védelem iránti kérelmet nyújtottak be a Luxemburgi Nagyhercegségben. 2020. január 27-én nemzetközi

meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló, 2013. június 26-i európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2013. L 182., 31. o.; helyesbítés: HL 2018. L 33., 6. o.).

⁴ A harmadik országok illegálisan [helyesen: jogellenesen] tartózkodó állampolgárainak visszatérésével kapcsolatban a tagállamokban használt közös normákról és eljárásokról szóló, 2008. december 16-i európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2008. L 348., 98. o.).

védelem iránti kérelmet nyújtottak be C, a Luxembourgi Nagyhercegségben időközben megszületett gyermekük számára.

- 9 2020. február 11-én a luxemburgi hatóságok kérték a görög hatóságoktól A, B és kiskorú gyermekeik visszafogadását a 2008/115/EK irányelv alapján, amelyet a görög hatóságok 2020. február 12-én elfogadtak.
- 10 2020. február 13-i határozatával a miniszter a 2015. december 18-i törvény 28. cikke (2) bekezdésének a) pontja alapján elfogadhatatlannak nyilvánította a nemzetközi védelem iránti kérelmeket azzal az indokkal, hogy a felperesek Görögországban menekült jogállással rendelkeznek, és kötelezte őket az ország területének elhagyására.
- 11 2020. március 4-én a felperesek a 2020. február 13-i határozat megsemmisítése iránti keresetet nyújtottak be.
- 12 2020. augusztus 3-i ítéletével a tribunal administratif (közigazgatási bíróság) elutasította e keresetet, a C gyermekekre vonatkozó rész kivételével. Ezen ítélet indokolása többek között a következő:

„[...] a közigazgatási iratok egyik eleméből sem tűnik ki, hogy a miniszter határozathozatalának napján, azaz 2020. február 13-án a görög hatóságok [C] gyermeket menekültként ismerték el. 2020. február 12-i elektronikus levelükben ugyanis a görög hatóságok pontosan megjelölik, hogy a 2008/115/EK irányelv 6. cikke alapján a [...] család valamennyi tagját befogadják a területükre, a befogadást azzal a ténnyel indokolva, hogy az „1-7” családtagok, azaz [C] gyermek] kivételével – aki a családtagok listájának nyolcadik tagja, a [...] család valamennyi tagja menekült jogállást kapott. Egyébiránt a kormány képviselője válaszbeadványában kifejezetten kiemeli, hogy [C] gyermek hivatalosan még nem rendelkezik menekült jogállással, és Görögországba való visszatérése esetén csak akkor adják meg számára a menekült jogállást, ha ez erre vonatkozó adminisztratív eljárásokat lefolytatták. Következésképpen [C] gyermeket úgy kell tekinteni, mint aki nem részesül nemzetközi védelemben, azonban nemzetközi védelmet kérelmező személynek minősül, mivel az állami fél egyébként semmilyen jogalapot nem szolgáltatott azon állításai alátámasztására, amelyek szerint a gyermek automatikusan megkapná a menekült jogállást, amikor a szülei megszerzik az említett jogállást. [...] a vitatott határozatot a [C] gyermeke] vonatkozó részében meg kell semmisíteni [...]”.

A tribunal administratif (közigazgatási bíróság) elutasította azokat az egyéb jogalapokat, amelyekkel a kérelmezők anyagi és egészségügyi nehézségekre, valamint annak veszélyére hivatkoztak, hogy Görögországban olyan életkörülményekkel szembesülnek, amelyek embertelen vagy megalázó bánásmódnak minősülhetnek.

- 13 2020. augusztus 27-én a görög hatóságok megerősítették, hogy a nyolc családtagot visszafogadják Görögország területére, és hogy érkezése és nyilvántartásba vétele után C gyermek a többi családtagéval egyenértékű tartózkodási engedélyt kap, és

ugyanazon előnyökben részesülhet, mint amelyeket Görögországban a nemzetközi védelemben részesülők számára nyújtanak.

A görög hatóságok levelének szövege a következő:

„As already mentioned in your email, the competent national authorities have conceded in readmitting the ... family of Syrian nationals (all 8 members), according to art. 6 of Directive 2008/15/EC, on the grounds that all family members, with the exception of the minor [C], born in Luxemburg on..., were granted refugee status by the Greek Asylum Authorities and provided with residence permits valid from ... to ...

With reference in particular to the [latter], [C], we would like to inform you that as family member of beneficiary of international protection, he shall receive, upon the arrival of the family to Greece, at the request of his parents and the production of the child's birth certificate, a residence permit with the duration of the validity of the permit of the beneficiary, and shall be entitled to all the benefits referred to in Articles 24 to 35 of the Directive 2011/95/EU, in line with the national legal framework [...]”

- 14 2020. december 8-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) a miniszter elfogadhatatlannak nyilvánította C gyermek nemzetközi védelem iránti kérelmét azzal az indokkal, hogy menekült jogállásban fog részesülni Görögországban. E határozat indokolása a következő:

„[...] emlékeztetni kell arra, hogy a család egészére vonatkozó nemzetközi védelem iránti kérelmeket a 2020. február 13-i miniszteri határozat elfogadhatatlannak nyilvánította, miközben Görögországban Önök nemzetközi védelemben részesülnek.

[...]

Mivel a Tribunal administratif (közigazgatási bíróság) úgy határozott, hogy a miniszteri határozatnak kizárólag az Ön [C] fiára vonatkozó részét megsemmisíti, hangsúlyozni kell, hogy az Ön családja hét másik tagja által benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelmekkel összefüggésben hozott elfogadhatatlansági határozat jogerőre emelkedett, és jelenleg végrehajtható.

Mindazonáltal emlékeztetek arra, hogy 2020. február 12-én a görög hatóságok első alkalommal erősítették meg a luxemburgi hatóságok felé, hogy a Görögországba való visszatérésükkor tartózkodási engedélyt állítanak ki az Önök fia számára.

2020. augusztus 27-én [...] a görög hatóságok [...] pontosították az Önök Luxemburgban született fia kapcsán, hogy az Önökével egyenértékű tartózkodási engedélyt fog kapni és a menekült jogálláshoz kapcsolódó valamennyi előnyben részesülni fog Görögországban, a 2011/95/EU irányelv 24–35. cikkének megfelelően.

Végül 2020. november 4-én a görög hatóságokhoz kizárólag az Önök [C] fiára vonatkozóan a „Dublin III” rendelet alapján intézett átvétel iránti megkeresés keretében e hatóságok ismételten megerősítették, hogy [C]-t a Görögországba érkezését követően és szülei egyszerű kérésére valamennyi, a menekült jogálláshoz kapcsolódó jog megilleti majd. Görögország egyébként a „Dublin III” rendelet alapján megtagadta a visszavételét, mivel Önök már menekült jogállásban részesülnek, és a Görögországba történő [visszafogadást] már az egész család – beleértve [C-t] is. – részére engedélyezték.

[Következésképpen a 2015. december 18-i törvény 28. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében] az Önök [C] fia nemzetközi védelem iránti kérelme szintén elfogadhatatlan [...].

Ehhez hozzá kell tenni, hogy nyilvánvalóan a gyermek mindenek felett álló érdekét, és így [C] érdekét szolgálja, hogy szüleivel éljen, mellettük nőjön fel, pontosabban a családi egységének fenntartása az ő esetében. Márpedig Önöket az ország Görögország felé történő elhagyására vonatkozó kötelezettség terheli, és ezért [C]-nek egyértelműen az áll érdekében, hogy szüleinél maradjon, és a Görögországba való kiutasításuk keretében kísérje Önöket, annál is inkább, mivel [C] részére a görög hatóságok a nemzetközi védelemben részesülő személy jogállásával járó jogok kedvezményére vonatkozó formális és kifejezett biztosítékot szolgáltattak.

Végül jelezni kell, hogy a birtokomban lévő bizonyítékokból nem tűnik ki, hogy Önöknek vagy fiuknak tartaniuk kellene az emberi jogok európai egyezményének 3. cikke, vagy akár az Európai Unió Alapjogi Chartájának 4. cikke értelmében vett embertelen és megalázó bánásmódtól.

[...]”.

- 15 2020. december 28-án a felperesek e határozat megsemmisítése iránti keresetet nyújtottak be a tribunal administratifhez (közigazgatási bíróság).

IV. A felek álláspontjai

I. A felperesek érvei

- 16 A felperesek kifejtik, hogy kurd nemzetiségű szíriai állampolgárok. Görögországban nem kapták meg az általuk keresett védelmet és biztonságot. Nemzetközi védelmet kérelmezőként rendkívül szerény elhelyezési feltételekkel szembesültek, és elveszítették szálláshoz való jogukat, amikor megszerezték e jogállást. Olyan nélkülözésben éltek, hogy az éttermek szemeteseiben kellett kutatniuk annak érdekében, hogy ott táplálékot találjanak. A gyermekeik nem jártak iskolába. A kurd nemzetiségük miatt erőszakos cselekmények érték őket. Amikor az egyik gyermeküknél [D] rákot diagnosztizáltak, a gyermeket kénytelenek voltak egy otthonuktól 350 km távolságra fekvő kórházba vinni. Gyermeük kezelése során, amely több hónapig tartott, parkokban és

ismerősöknél kellett aludniuk. Miután hónapokig reménykedtek abban, hogy új szálláshoz jutnak, és attól tartottak, hogy az utcán kell élniük, és mivel B várandós volt, úgy döntöttek, hogy Luxemburgba jönnek. Luxemburgba való érkezésüket követően [D] gyermekük orvosi ellátásban részesült, ezt követően onkológiai kezelést kapott, és a rákja visszahúzódott.

- 17 A felperesek jogilag a 2015. december 18-i törvény 28. cikke (2) bekezdése a) pontjának megsértésére hivatkoznak, amely a 2013/32 irányelv 33. cikke (2) bekezdésének a) pontját ülteti át a nemzeti jogba. C fiuk helyzetére nem vonatkozik ez a rendelkezés, amely csak akkor alkalmazandó, ha az érintett személy nemzetközi védelemben részesült. Egyébiránt nincs bizonyíték arra, hogy ilyen védelmet biztosítanak számára Görögországba érkezésekor, mivel a tartózkodási engedély megadását az általuk megteendő lépésektől teszik függővé. Ezenkívül, még ha feltételezzük is, hogy megteszik a szükséges lépéseket, a görög hatóságok nem vállaltak kifejezett kötelezettséget a jogállás megadására, hanem csupán utaltak a nemzetközi védelemben részesülő személy jogállásához fűződő jogok megszerzésének lehetőségére. Végül C Görögország felé történő kiutasítása megfosztaná a hatékony érvényesülésüktől a nemzetközi védelmet kérelmezői minőségéből eredő jogokat, többek között a kérelmének egyedi vizsgálatára vonatkozó jogot.
- 18 Emellett a megtámadott határozat sérti a „Dublin III” rendelet 21. cikkének (1) bekezdését, mivel a miniszternek az említett rendelet alapján meg kellett volna fontolnia C gyermek visszaküldését, tekintve, hogy Görögországban nem részesül nemzetközi védelemben, hanem csupán ilyen védelem kérelmezőjeként tekintik.
- 19 A felperesek az EJEE 3. cikkének és a Charta 4. cikkének megsértésére hivatkoznak, amennyiben Görögország „*a rendszerszintű hiányosságok prototipikus példája*”. E tekintetben a 2011. január 21-i M. S. S. kontra Belgium és Görögország ítéletre (CE:ECHR:2011:0121JUD003069609) hivatkoznak, amelyben az EJEB megállapította, hogy a nemzetközi védelmet kérelmezők görögországi befogadási feltételei az EJEE 3. cikkével és a Charta 4. cikkével ellentétes bánásmódnak minősülnek. Ezzel összefüggésben a Bíróság 2019. március 19-i Ibrahim és társai ítéletére (C-297/17, C-318/17, C-319/17 és C-438/17, EU:C:2019:219) és Jawo ítéletére (C-163/17, EU:C:2019:218) is hivatkoznak.
- 20 Ezenkívül a megtámadott határozat ellentétes a Charta 24. cikkének rendelkezéseivel. C mindenek felett álló érdekében áll, hogy kérelmét Luxemburgban vizsgálják meg. A miniszter nem igazolja határozatának arányosságát. A 2001. december 21-i Sen kontra Hollandia ítéletében (CE:ECHR:2001:1221JUD003146596) az EJEB megállapította, hogy a közérdek és a gyermek mindenek felett álló érdekének egymással szembeni mérlegelése érdekében három tényezőt kell figyelembe venni: a gyermek életkorát, a származási országban fennálló helyzetet és a szüleitől való függés mértékét. E megközelítést a 2014. október 3-i Jeunesse kontra Hollandia ítéletében (CE:ECHR:2014:1003JUD001273810) pontosította. C-nek mindenek felett álló

érdekében áll, hogy családjával Luxemburgban maradjon. A felperesek e tekintetben a többi családtag sebezhetőségére, a környezetváltozás következtében a gyermekeknek esetlegesen okozott traumára és a család egészét Görögországban érő anyagi nélkülözésre hivatkoznak. Végül a felperesek a Charta 4. cikke megsértésének kockázatára hivatkoznak, amelyet éppen a kiutasításuk okoz. Ezzel összefüggésben a 2017. február 16-i C. K. és társai ítéletre (C-578/16 PPU, EU:C:2017:127, 68. pont) hivatkoznak, amelyben a Bíróság kimondta, hogy a természetes módon bekövetkező betegség által okozott akár fizikai, akár lelki szenvedés tartozhat az EJEE 3. cikkének hatálya alá abban az esetben, ha azt súlyosbítja, vagy súlyosbíthatja valamely olyan bánásmód, amelyért a hatóságok felelősnek tekinthetők.

- 21 Végül előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket kell a Bíróság elé terjeszteni:

„1. Lehetővé teszi-e a [2013/32/EU irányelv] 33. cikke (2) bekezdésének a) pontja valamely tagállam számára, hogy a nemzetközi védelem iránti kérelmet elfogadhatatlannak nyilvánítsa azzal az indokkal, hogy egy másik tagállam biztosítékot nyújt számára arra vonatkozóan, hogy – amennyiben az érintett személy megfelel a szükséges alaki követelményeknek – tartózkodási engedélyt, valamint a [2011/95/EU irányelv] 24–35 cikkében biztosított jogokat biztosít e személy számára?

2. Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén a 2013/32/EU irányelv 33. cikke (2) bekezdése a) pontjának valamely gyermekre való alkalmazásáról vagy annak mellőzéséről szóló határozatot a gyermek jogaira vonatkozó nemzetközi jog, különösen a gyermek jogairól szóló nemzetközi egyezmény és a Gyermek Jogainak Bizottsága ítélkezési gyakorlata alapján figyelmen kívül kell-e, vagy lehet-e hagyni?”

2. A miniszter érvei

- 22 A miniszter a kereset elutasítását kéri. Először is, a megtámadott határozat a 2015. december 18-i törvény 28. cikke (2) bekezdésének a) pontján alapul. E rendelkezés nem alkalmazhatatlan kizárólag azon az alapon, hogy C gyermek hivatalosan még nem részesül nemzetközi védelemben Görögországban, amely védelmet a görög hatóságok pusztán azért nem tudták számára megadni, mert luxemburgi területen tartózkodik. Ezenkívül a görög és a luxemburgi hatóságok megfelelően figyelembe vették a gyermek mindenek felett álló érdekét. Mivel A és B nemzetközi védelemben részesül Görögországban, a gyermekek, még ha e jogállás megadását követően születtek is, *de facto* azonos védelemben részesülnek. A görög hatóságok ugyanis kifejezetten elismerték, hogy C nem nemzetközi védelmet kérelmező személy, azonban ilyen védelemben részesül, és a szüleinek pusztán rendezniük kell a közigazgatási jogállását. A görög hatóságok azzal az indokkal utasították el a luxemburgi hatóságok által C gyermek átvétele iránt a „Dublin III” rendelet alapján előterjesztett megkeresést, hogy a gyermeket nemzetközi védelemben részesülő személynek fogják tekinteni. A miniszter e

tekintetben a görög hatóságok 2020. november 4-i és 2020. augusztus 27-i elektronikus levelére hivatkozik. Ez utóbbi levélben e hatóságok a nemzetközi védelemben részesülő személy számára biztosított jogokra és a 2011/95 irányelv rendelkezéseire hivatkoznak, ami azt bizonyítja, hogy C-t nemzetközi védelemben részesülő személynek tekintik.

- 23 Másodszor, a miniszter helyesen hozta meg első határozatát a család egésze vonatkozásában a gyermek mindenk felett álló érdeke elvének megsértése elkerülése érdekében. C érdeke nem az, hogy luxemburgi területen maradjon, hanem az, hogy családját Görögországba kísérje, ahol a többi családtag mindegyike nemzetközi védelemben részesül. A nemzeti ítélkezési gyakorlat megerősíti, hogy még a Luxemburgban született kiskorú gyermekek nemzetközi védelem iránti kérelmének kimenetele is követi a szülei kérelmének sorsát.
- 24 Az EJEE 3. cikkének és a Charta 4. cikkének megsértésére alapított jogalapot illetően a miniszter a tribunal administratif (közigazgatási bíróság) 2020. augusztus 3-i ítéletére utal, amelyben ez utóbbi megállapította, hogy a felperesek esetében nem áll fenn annak kockázata, hogy a Görögországba való visszatérésük esetén e rendelkezésekkel ellentétes bánásmódban részesülnek. Semmilyen komoly érv nem teszi lehetővé annak megállapítását, hogy C gyermeket személyében ilyen bánásmód fenyegeti.

V. A kérdést előterjesztő bíróság álláspontja

- 25 A felperesek által javasolt második kérdés lényegében arra irányul, hogy a jelen ügyben a nemzetközi védelem iránti kérelem elfogadhatatlanságát megállapító határozat összhangban van-e a Charta 24. cikkével, amely kimondja a gyermek mindenk felett álló érdekének elvét az uniós jogban.
- 26 A bíróság emlékeztet a 2020. augusztus 3-i ítéletére, amelyben megállapította, hogy a 2020. február 13-i miniszteri határozat elfogadásának napján semmi nem bizonyította, hogy a görög hatóságok C gyermeket menekült jogállásban részesítették, sem pedig azt, hogy valamely gyermek automatikusan e jogállásban részesül, amikor szülei megkapják e jogállást.
- 27 A 2018. október 4-i Ahmedbekova ítéletben (C-652/16, EU:C:2018:801, 68. pont) Bíróság megállapította, hogy: *„Rá kell mutatni, hogy a 2011/95 irányelv nem írja elő a menekült jogállásnak vagy a kiegészítő védelmi jogállásnak azon személy családtagjaira való ilyen kiterjesztését, aki számára e jogállást elismerték. Ezen irányelv 23. cikkéből ugyanis az következik, hogy az annak előírására korlátozódik, hogy a tagállamok olyan módon alakítják ki nemzeti jogukat, hogy az említett irányelv 2. cikkének j) pontja szerinti azon családtagok, akik ilyen jogállással rendelkeznek, amennyiben személyükben nem jogosultak ugyanezen védelemre, bizonyos, a család egységének fenntartását célzó kedvezményekben részesülnek, amelyek többek között magukban foglalják a tartózkodási engedély kiállítását, a munkavállaláshoz és az oktatáshoz való hozzáférést”.*

- 28 Ebből következik, hogy a nemzetközi védelemben részesülő személy családtagjai nem szerzik meg automatikusan ugyanezen jogállást, jóllehet a gyakorlatban ugyanazon előnyökhöz férnek hozzá, mint e védelem jogosultja.
- 29 A görög hatóságok 2020. augusztus 27-i levelükben elismerik, hogy C gyermek nem részesül nemzetközi védelemben az országukban, és jelzik, hogy tartózkodási engedélyt kaphat, valamint a 2011/95 irányelv 24-35. cikkében foglalt előnyök illethetik meg, feltéve hogy szülei ezt kérelmezik, és benyújtják gyermekük születési anyakönyvi kivonatát.
- 30 Ezenkívül semmi nem utal arra, hogy a görög jog előírja a menekült jogállás automatikus elismerését a nemzetközi védelemben részesülők kiskorú gyermekei számára. A görög hatóságok csupán azt pontosítják, hogy a kiskorú C gyermek a szüleinek biztosítottal azonos előnyökben részesülhet, anélkül hogy kifejezetten kimondanák, hogy e gyermek meg fogja kapni a menekült jogállást.
- 31 Így a miniszter a 2015. december 18-i törvény 28. cikke (2) bekezdése a) pontjának szigorú alkalmazásával nem fogadhatja el a megtámadott határozatot. A görög hatóságok ugyanis nem ismerték el C gyermek menekült jogállását, és 2020. augusztus 27-i levelük alapján nem szándékoznak e jogállást a területükre való megérkezésekor biztosítani a számára. E hatóságok ugyanis kizárólag azokra az előnyökre utalnak, amelyeket a nemzetközi védelemben részesülő személyeknek nyújtanak.
- 32 A C-720/20. sz. Bundesrepublik Deutschland ügyben a Bíróság elé előzetes döntéshozatalra előterjesztett negyedik kérdés szövege a következő: „[...] akkor is hozható-e analógia útján a 2013/32/EU irányelv 33. cikke (2) bekezdésének a) pontja szerinti, elfogadhatatlanságra vonatkozó határozat a valamely tagállamban nemzetközi védelem iránti kérelmet benyújtó kiskorú gyermekkel szemben, ha nem maga a gyermek, hanem a szülei részesülnek nemzetközi védelemben egy másik tagállamban?”
- 33 A német hatóságokkal ellentétben, amelyek ebben az ügyben a „Dublin III” rendelet alapján hoztak határozatot, a luxemburgi hatóságok a jelen ügyben a 2015. december 18-i törvénynek a 2013/32 irányelv 33. cikke (2) bekezdésének a) pontját a nemzeti jogba átültető 28. cikke (2) bekezdésének a) pontja alapján fogadták el.
- 34 A görög hatóságok biztosítják, hogy C gyermek a Görögországba érkezésekor ugyanazokat az előnyöket élvezzi majd, mint a családtagjai, akik ebben az országban mindannyian menekült jogállással rendelkeznek. Mivel a miniszter azzal indokolta a megtámadott határozatot, hogy C gyermek az e jogálláshoz kapcsolódó előnyökben részesül, értelmezni kell a 2013/32 irányelv 33. cikkének a 2011/95 irányelv család egységének fenntartásáról szóló 23. cikkével és a Charta 24. cikkével összefüggésben értelmezett (2) bekezdésének a) pontjában szereplő „a kérelmező részére [...] már nemzetközi védelmet biztosított” kifejezést.

VI. Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat indokolása

- 35 A nemzeti bíróság köteles biztosítani az uniós jogi normák teljes érvényesülését, szükség esetén mellőzve a nemzeti jog valamennyi rendelkezését⁵.
- 36 A jelen ügyben a tribunal administratif (közigazgatási bíróság) végső fokon eljáró bíróság. A bíróságnak a 2013/32 irányelv 33. cikke (2) bekezdésének a) pontjában szereplő „*a kérelmező részére[...] már nemzetközi védelmet biztosított*” kifejezést kell értelmeznie. Mivel a felperesek által felhozott többi jogalap csak abban az esetben releváns, ha a miniszter a megtámadott határozatot a 2015. december 18-i törvény 28. cikke (2) bekezdésének a) pontjával indokolhatta, a bíróságnak ítélete meghozatalához szüksége van erre az értelmezésre.

VII. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

- 37 A tribunal administratif (közigazgatási bíróság) azt kéri, hogy az Európai Unió Bírósága előzetes döntést hozzon a következő kérdésben:

Értelmezhető-e a nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó közös eljárásokról szóló 2013/32/EU irányelv 33. cikke (2) bekezdésének a) harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésére, az egységes menekült- vagy kiegészítő védelmet biztosító jogállásra, valamint a nyújtott védelem tartalmára vonatkozó szabályokról szóló 2011/95/EU irányelv 23. cikkével és az Európai Unió Alapjogi Chartája 24. cikkével összefüggésben értelmezett a) pontja úgy, lehetővé teszi a szülők által a kiskorú gyermekük nevében és javára a kizárólag a szülők és a gyermek testvérei számára korábban nemzetközi védelmet biztosító tagállamtól (a jelen esetben Görögországtól) eltérő tagállamban (a jelen esetben Luxemburgban) benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem elfogadhatatlannak nyilvánítását azzal az indokkal, hogy az ez utóbbiak részére a távozásukat és az érintett gyermek születését megelőzően nemzetközi védelmet nyújtó ország hatóságai biztosítják, hogy a gyermek megérkezésekor és a többi családtag visszatérésekor e gyermek tartózkodási engedélyt kap, és a nemzetközi védelemben részesített személyekkel azonos jogosultságok illetik meg anélkül, hogy e hatóságok kijelentenék, hogy e gyermek személyesen megkapja a nemzetközi védelemben részesülő személy jogállását?

⁵ 1978. március 9-i Simmenthal ítélet (106/77, EU:C:1978:49).